

šest mladih pesnika revije mladje

marko kravos

Literarne rasprave o savremenoj slovenačkoj poeziji u većini slučajeva više ne previdaju događaje s marge nacionalnog prostora odnosno preko državnih granica. Ipak, stvaralački ideo s tih rubova zato još uvek nije primerno obraden; obično ga tumače kao nekakav dodatak središnjem toku savremene slovenačke književnosti i on, tako, ostaje izvan njenih kodificiranih razvojnih crta. Pri tom naravno nisu obrađene i one još manje očigledne pojave, ne specifična literarna tradicija oblasti oko Celovca i Trsta, ne tamošnja drugačija senzibilnost za funkcije umetnosti, kao ni potpuno drugačiji profil adresata kojem je namenjena pesnička produkcija. Citalac poezije u Koruškoj ili u Italiji je, na primer, u velikoj meri već prezasićen i kulturom »državnog« naroda, s kojom mu je suđeno da živi; isto tako, tamošnji slovenački stvaraoci imaju sve više uvida u moderne tokove većinskog naroda i mogućnost recepcije vlastitih tekstova kod čitalaca i stručne kritike nemačko-austrijskih i italijanskih suseda.

Centralni slovenački prostor obično raspolaže, u pogledu »porekla« umetničkog teksta iz tih krajeva, samo nekakvim stereotipnim društveno-političkim oznakama o ograničenom manjinskom prostoru koji je ideološki i stranački razjedinjen, doduše, sve više anahronističan u pogledu savremene nacionalne brige i otuden od razvojnih snaga u republici Sloveniji. Zato je razumevanje, vrednovanje i prihvatanje veoma teško, mada u poslednje vreme opažamo nekakav interes da se trščansko i celovečko književno stvaraštvo uključi u kulturnu svest slovenačkog čoveka i to kao konstitutivna drugačност. To nam daje nadu da načela o zajedničkom kulturnom prostoru neće ostati samo prazan odjek. Imamo na umu, pre svega, značajne prijeloge Matjaža Kmecla o koruškoj književnosti, Kosove novije radove, Inkretovu senzibilnost za rad trščanskog pozorišta, Paternuove, Poniževe i Kermaunerove rasprave o pojedinim autorima ova dva prostora.

fabjan hafner

A

U zenici
tuli
trska

U jabučici oka
trza
trs.

Pan
svira na
trsku.

U seoskoj klapi
cvrči Murn
»Zel mesec vzhajajoč.«

B

Zalud štriči
peteljka
u rosno
nebo

U kamen
udari
strela
i grad
oplodi
oko.

Stvaraoci »tamo preko« žele bitan korak dalje: raspravu koja bi pokušala da literarne događaje Celovca i Trsta uključi u opšti slovenački stvaralački trenutak. Tokom registrovanja svih razlikovnih crta pokazala bi se dragocena drugačnost, a, takođe, i zaliha iskustva i razvojnih mogućnosti za naš literarni sistem. Upravo, tako bi bilo potrebno da se konstatuje u kojim se osobinama stvaraštvo u centru van granica pokriva sa savremenim estetskim postupcima u centralnim slovenačkim kulturnim središtima. Takvim bi se saznanjima lakše razlučili arhetipski slovenački prvenci od efemernog sjaja ili širih civilizacijskih crta.

Upravo ka takvoj integraciji (da ne kažem, pesničkom nacionalnom izmirenju)

C

Na mekom dlanu
sneg,

na prstenjaku
naušnica

Uvce
probada

zub
za prstenić

Na jastučetu
balansira

demanovanu
suzu,

mrtvo srebro.

C

Pramen
sivih vlas
plamti.

Moja djeva
deojoče je
Ph.D.

D

Slatka sredina (hleba)
medna
medica.

Odrveneo
kruh, uveo
sluh.

Kako je lepo
kad ptice cvetaju
i cvjeti sijaju.

E

Golubice
tipkaju na
žlebu.

Jata ujed
su crte na
nebu.

Iz kljunova
padaju im
ključevi

koje
dobijaju po
tikvi

demon
koji pobode
ured.

podstiče i ovo objavljinje pesnika Celovca u časopisu *Sodobnost*. Šest pesnika iz Celovca nude verodostojan pogled na današnji trenutak poezije na tom području, iako predstavljaju samo najmladu generaciju. U njihovoj heterogenosti nalaze se odjeci sveobuhvatnog stvaralačkog iskustva starijeg književnog rada, a i njihove sadašnje dileme.

Zapravo bi se mogli imenovati trećom generacijom. Šezdesetih godina osnovni je napor začetnika revije *Mlade* bio bitka za autonomiju umetničkog stvaranja pred ingerencijom narodnjačke politike i ideologije, dakle, borba za potvrđivanje individualnosti i intimnog čovekovog sveta. Prunč, Smolle, Lipuš, Januš – unekoliko se priključuju još i Kokot i Polanšek – učinili su u Koruškoj ono što u centralnom slovenačkom prostoru stvaraju stvaraoci. Pesmi štirih generacija neoekspresionizma odnosno egzistencijalizma. To bi bila prva faza revije i generacije »Mlade«.

Sedamdesetih godina u tom časopisu dominira angažovanja, funkcionalistička estetika kojoj su ton davali Janko Messner, tadašnji Florjan Lipuš i Polanšek. Takvim usmerenjem u literaturi želeli su da se ukotove među svojom publikom, a, ujedno, i

blizina čutnje

maja haderlap

da li je prestrašenost umišljena, obavezna posledica samovanja?
nikad celine, samo delovi, sećanja koja se ne usudujem
dotaknuti, mada su moja. između crta odlažem obećane radosti,
neizrecivo i sramno propadam, vidljivo oksidišem. stvaram

šušanj, ganglike uma prelaze u pisani clip monsters.
odmor ranih dana neopozivo fiksiraju izlaz, s nekim
munjevitim pomislima zasvrđljam nagore i nadole. kost raste.
ne da bih bila s njim, jedan tvrdi, da ga ljubim. stvarno.

**

otkad sam ovde njih upotrebljavam i fantaziram o rodu.
nasledujem, pristinute ruke ne pomicem. suši se raga
i zaudara na gorku nakazu. i ne posreći mi se skok u evropu.
pod mramorom raste židovska krv u čadore. tamo se obesim

karlu na rame, da nešto kaže i da razloži od čega propagada nojevi
valjda je uspela transplantacija frojda i već su zatvorili pregršt
gradana u prostore gde uče tehnice zasuna. savanu opazim
po noći u parku i juče je udaralo u zvoniku bum bum.

**

ko ti kao tudin na dlanu ponudi odricanje subjekta, samoću?
ko se zaustavlja, okreće i vidi nenaseljenost svoju? ko crta
dane da se jedva naziru s umornom suvišnošću? bledunjava
sve koje se moguće usiljuje prostoru, most, kuća, čovek.

u znojne mehure se isturi sramežljivi drhtaj, tako tragičan osećaj.
da se sve oblikuje u tude svetove, da se štučuri forsirani kraj,
da se muk zlatousti i ne razume ono u šta ne može verovati.
konačno praznina ide kroz beonjače u mrežu i negira biti.

**

kada se neko obesi ili požanje kuglu kroz glavu, kažu da je
to događaj o ukletom mesecu. kada crtež zemlje prikuje, kažu
da će žena zaklati sina i sebe i kada se još tako verna
predanost prelomi u otpor, gubim kraj. ne tražim više

blagosti u njemu, kao dotad neprilična ljubav prema rodnim tražezima
i toplov gnoju nije me udaljila, ne obnovljeni prostori, jeftine prijedobe
samо srdžba koja me obuzima kada uvirem u mazive njive i
zaustavljam se u zametateljstvu želja, a pogled se luži daleko
na rubu.

**

čežnja za ženom je bez ukusa, s prefijenjenim osećajem za morfij
konačnosti, sile. s devojkama padaju pernata jajača, pristaju grla
poput snega, kušnjama nepismenih majki izrastaju krila i nemo
odlepaju.

zbog proletaša koje su mi dobre ili vraže sva drhturim od igre
senki.

jer su priredene stare ljubavi. moj materinski osećaj je ogrebotina,
ili, kako da ipak razložim privid, da sam šepava, sentimentalna
životinja koja je sva vodi kao bremenita, zoba crni grah, umiljava
se većeri?

plod, telo si, ugnezdena varijanta? ovde te čekaju ljutiti
novorodenici.

da se rezonantnih etičko-narodskih pozicija izazovu pažnju centralnog slovenačkog prostora i nemačke kulture i demokratske javnosti. Ovo drugo razdoblje stvaralača oko revije »Mlade« završava se 1981. godine. Tada reviju preuzimaju najmladi. Otada ona postaje polifonična, svaki se saradnik razvija na osnovu individualnog poetskog izbora.

Ta oslobođenost u traženju vlastitog pesničkog koda izvire iz više okolnosti. Najpre iz toga što je prva generacija, koja se sve do univerziteta mogla školovati na slovenačkom jeziku, književni jezik i slovenački kulturni horizont prihvatala kao činjenicu razumljivu samu po sebi. Kasnije studiraju u Beču (Oswald, Haderlap, Ferk), u Gracu (Hafner) ili ostaju u Celovcu, što, naravno, opet podstiče razlike među njima. Pre svega, imali su već odredene pesničke prethodnike koji su im uspostavili tradiciju i koji su ih, tako, nagonili na opredeljenje i izbor. Prilikom njihovog pojavljivanja bile su izrazite pozicije Lipuša i Messnera. Prvi se zalagao za autonomiju književnosti i zagovarao artističku pretencioznost i (u prešernovskom smislu) visoku umetnost. Na drugoj strani bio je Janko Messner sa zahtevom da literaturu mora negovati etički i socijalni princip i biti sa odgovornom za narodnu sudbinu.

Dilemu je već ranije, na svoj način, nadraštao Gustav Januš koji je u svoju poeziju uneo humor, ironiju, predmetne atribute malog, od banalne svakodnevice, čoveka, mada bez ambicije da time postigne društveni učinak.

Od taj »pogleda« pesnici treće generacije potražili su svoja samostalna rešenja, iako su u mnogo čemu vidljivi uticaji njihovih prethodnika.

Jani Oswald (1957) s intenzivnom i dinamičnom upotrebotom reči pod igrom zaklanja svoje vidjenje senzibilnosti za društvene i nacionalne dimenzije vlastitog ja: to ga pitanje ne zanima s etičkog stajališta, već to čini iz potrebe za autentičnom samosvesću. U njegovim stihovima često naslutimo i artističku strast nalik Lipušu.

napomena redakcije - Polja:

tekst M. Kravosa i pesme preveden je iz časopisa *Sodobnost* XXXV, 3, 1987, 225-255. Prvence Maje Haderlap »Polja« su prevela u broju 310 – iz 1984. godine.

memoari koruškog slovenca

(crne pesme)

janko ferk

U autobusu i u vozu
na putu u školu
slovenačku gimnaziju
grdili su me
ti čuš ti
i bili su
njihovi starci stariji
i zapravo takode stariji
sami slovenci
ti čuš ti
još danas odzvanja mi
u ušima

**
tamo pozadi takode sedi jedan takav
rekao je
i pokazao na mene
kad su u autobusu
sramotili
koruške slovence
u tom trenutku
bio sam ja
petnaestogodišnji tamnoput
koji bi najradije
kožu
zgrebaobje
s tela

Razvojne crte Maje Haderlap (1961) idu u obrnutom smeru, u intimističke prostore, gde se lirska ja odražava na oštrici razbijenog ogledala. Brine je, pre svega, obimni registar osećaja kod savremenika – usamljenika, njegov duhovni integritet. To izražava u pomno gradenim stihovima koji bi najviše podsećali na tok podzemne reke, kada ne bi bili tako sintetički i precizni.

Između ovo dvoje se, s jedne strane, nalaze France Merkač (1954) i Janko Ferk (1958) sa istaknutom društvenom senzibilnošću, a na drugoj su strani konceptualni Fabjan Hafne (1966) i opora lirika Cvetke Lipuš (1966).

Merkačeve pesme definise, pre svega, sarkazam, karikatura, igra reči sa satiričkom pointom, ponekad i hotimična ljudska jednostavnost nalik infantilizmu. Janko Ferk je svoje nekadašnje egzistencijalne teme – koje su oblikovali oštiri razumski rezovi i paradoksali obrati – zamenio sa onima nacionalne i humanističke osobine, što samo potvrđuje kako u smanjenim razmerima i osam poezija teško neguje svoj vidljiv odmak. Ova Ferkova poezija, pre svega, optužuje i ispoveda poniranje uvrednih.

Zato je Hafner, mada ekonomičan u izrazu, sav u mogućnosti reći, njega provociра ekspresivne slike kao zvučne igre, grafički znaci kao literarne reference i sve to sastavlja s konstruktivističkom preciznošću.

Najmladu, Lipuševu, bliža je introvertnom tonu Haderlapove, samo što je njen ispodnji iskaz sublimisaniji, apstraktan. Po tome i po dikciji i bolećivosti ova je pesnikinja iznenadujuće ekspressionistička. O njenom izvornom pristupu govori smislen, celishodan jezički sastav [...]

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i trajanje.

Na ivici su: na uskom i tvrdom tlu, »Veliki« sused ih očarava i mami svojim kulturnim pipcima. Oswald kaže: *Sam sam svoja tuda/pоловина/Mrzim svoj dvojni/ia.* Nije tragično biti razdvojen, sudbinski je izgubiti ravnotežu tako da jedna polovina uguši drugu, da jedan od dva ja skriva, jer nije pronašao smisao za svoje ustrajanje i